

[Forsvarsministeren]

plads, er 40 måneder fra da, og det vil sige, at vi arbejder en årrække ud i fremtiden. Derfor er det også meget vigtigt, at vi er i stand til i denne periode at følge, at der sker de fremskridt, som kan forventes, og at det ikke går i stå. I det øjemed er også Danmark rimelig veludrustet til at deltage i den verifikationsproces, som her er forudset, og som også er en vigtig del af forsvarets opgaver i de kommende år.

Forpligtelsen til at udveksle detaljerede oplysninger om militære forhold og muligheden for at kontrollere dem gennem de inspektioner, jeg var inde på for et øjeblik siden, vil efter min opfattelse skabe en bedre gennemsigtighed i hele denne proces, som er i gang i det tidligere Warszawapagtområde, og jeg tror, at det i sig selv kan medvirke til øget tillid og øget sikkerhed. Derfor tror vi, det er et betydningsfuldt skridt, vi er med til at tage, og jeg anbefaler en rimelig hurtig behandling.

Der var enkelte ordførere, der havde nogle ting i deres indlæg, som jeg gerne ville kommentere. Hr. Trøjborg var inde på, at Socialdemokratiet i princippet gerne havde set, at Danmark havde været med i det centrale område. Det er klart, at det havde mange gode argumenter talt for, men jeg dog gør opmærksom på, at placeringen i disse balancerede områder ikke har noget at gøre med kommandostrukturer eller andre praktiske forhold, som kunne vedrøre forsvarets muligheder for at virke. Men den omstændighed, at DDR jo uægtelig skiftede karakter undervejs i processen og gjorde det så tilstrækkelig tidligt, at det kunne nå at blive reflekteret, bevirkede jo, at Ungarn – i modsætning til det oprindelige forslag – kom ind i det centrale område. Og jeg forstår godt, hvis Ungarn har haft det ønske ikke at være placeret sammen med de sovjetiske militærdistrikter i det billede, som tegnede sig. Den gode udvikling, som har været i gang i Ungarn, var jo ikke ligefrem noget, som skulle pege i retning af, at man placerede Ungarn i det mønster; derfor har jeg sympati for, at Ungarn ønskede at komme ind. Det førte så til, at Danmark – imod manges ønske naturligvis – ikke kunne være i det samme område.

Men det er alt sammen historie og har vel i dag mere historisk betydning end praktisk betydning.

Med hensyn til de videre forhandlinger er det jo rigtigt, at også ratifikationen af dette her

i sig selv er vigtigt for, at man kan fortsætte forhandlingsforløbet omkring det; der i fagsproget hedder CFE1.a, altså spørgsmålet om personellofter, som er en meget vanskelig ting definitionsmæssigt, og med hensyn til, hvordan man skal finde frem i det mønster. Men det er afgørende, at forhandlingsprocessen ikke går i stå, og her kan man knytte det ønske til, at vi ved, hvem vi forhandler med, at vi har en forhandlingspartner at slutte også de følgende aftaler med.

Det har været nævnt, at den konkrete konsekvens for dansk forsvar er den meget ofte omtalte beskæring af det danske kampvognsantal med 36, svarende til en halv snes procent af vores beholdning, og som – som det rigtigt er erkendt – er et loft, vi har, som vi ikke må støde igennem, men som omvendt naturligvis ikke må forhindre, i det omfang forsvarsforligspartierne kan være enige om det, at vi kan fastsætte andre tal end dem, som måtte være fastsat igennem CFE-traktaten.

Jeg har ikke flere bemærkninger at gøre til ordførerne, men takker endnu en gang for den velvillige holdning og håber, at vi er i stand til at have anden og sidste behandling inden pausen i arbejdet omkring juletid.

Justitsministeren (Engell):

Jeg vil også gerne takke ordførerne for den positive holdning til lovforslag nr. L 133; der var ikke mange synspunkter, der gav mig anledning til yderligere bemærkninger.

Hr. Jens Thoft inddrog skatteministerens lovgivning i denne debat, selv om tingene jo uægtelig ligger langt fra hinanden. Jeg vil blot for en ordens skyld sige, at der er ikke tale om, at vi i dette lovforslag støder mod nogle principper i forhold til anden lovgivning, der gælder på dette område. Vi har en lang række bestemmelser om, at tilsynsmyndigheder har adgang til også uden retskendelse at kunne varetage deres kontrolfunktioner. Det gælder bl.a. inden for boliglovgivningen og bygningslovgivningen, det gælder også i vid udstrækning inden for skatte- og toldlovgivningen, og det gælder inden for miljølovgivningen. Så der er ikke tale om, at der her er lagt op til nogle nye principper, ligesom jeg heller ikke har hørt, at skatteministeren pludselig skulle gøre sig overvejelser om væsentlige ændringer på disse områder ud over den debat, der følger i forbindelse med enkelte lovforslag.